

Úradný vestník

Európskej únie

C 327

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Ročník 60

29. septembra 2017

Obsah

II Oznámenia

OZNÁMENIA INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Európska komisia

2017/C 327/01	Oznámenie Komisie o uplatňovaní právnych predpisov EÚ v oblasti potravín a ochrany spotrebiteľov v prípadoch dvojakej kvality výrobkov – konkrétny prípad potravín	1
---------------	--	---

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Európska komisia

2017/C 327/02	Výmenný kurz eura	8
2017/C 327/03	Nová národná strana obehových euromincí	9
2017/C 327/04	Nová národná strana obehových euromincí	10

SK

V Oznamy

KONANIA TÝKAJÚCE SA VYKONÁVANIA POLITIKY HOSPODÁRSKEJ SÚŤAŽE

Európska komisia

2017/C 327/05

Predbežné oznámenie o koncentrácii (Vec M.8623 – Borealis/OTPP/SSE/Maple) – Vec, ktorá môže byť posúdená v rámci zjednodušeného postupu ⁽¹⁾ 11

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

II

(Oznámenia)

OZNÁMENIA INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ
ÚNIE

EURÓPSKA KOMISIA

**Oznámenie Komisie o uplatňovaní právnych predpisov EÚ v oblasti potravín a ochrany
spotrebiteľov v prípadoch dvojakej kvality výrobkov – konkrétny prípad potravín**

(2017/C 327/01)

Voľný pohyb tovaru je jednou zo štyroch základných slobôd jednotného trhu. Jednotný trh s tovarom podporuje inováciu na produktových trhoch a zároveň prispieva k tomu, aby mali v celej Európe podnikateľské subjekty viac možností a spotrebiteľia väčší výber.

Voľný pohyb tovaru nutne neznamená, že každý výrobok musí byť totožný vo všetkých kútoch jednotného trhu. Tak ako si spotrebiteľia ľubovoľne môžu vybrať, ktorý výrobok si kúpia, tak môžu prevádzkovatelia podnikov ľubovoľne umiestňovať na trh a predávať tovar s odlišným zložením alebo vlastnosťami za predpokladu, že v plnej miere rešpektujú právne predpisy EÚ (či už ide o bezpečnosť výrobkov, označovanie, alebo iné horizontálne, prípadne odvetvové právne predpisy). Na to, aby podnikateľské subjekty zostali úspešnými, musia reagovať na rôzne trendy v dopyte, na logistické otázky a na novovznikajúce technológie, ako aj neustále prispôbovať a inovovať svoje výrobky. Dokonca aj výrobky tej istej značky môžu mať odlišné vlastnosti v dôsledku legitímnych faktorov, akými sú miesto výroby alebo preferencie spotrebiteľov v cieľových regiónoch. Obavy však môže vyvolávať umiestňovanie výrobkov s odlišným zložením pod tou istou značkou na trh, čo potenciálne uvádza spotrebiteľa do omylu.

EÚ vypracovala komplexný legislatívny rámec na ochranu práv spotrebiteľov. Účinná ochrana spotrebiteľov je základom efektívneho a dobre fungujúceho trhu. Tento rámec zahŕňa ochranu spotrebiteľov pred zavádzajúcimi informáciami a obchodnými praktikami.

Otázka dvojakej kvality určitých výrobkov⁽¹⁾, a najmä potravinových výrobkov, je zdrojom čoraz väčších obáv. V marci 2017 Európska rada privítala iniciatívu Komisie viac sa zaoberať touto problematikou. Predseda Juncker v svojej správe o stave Únie jednoznačne zdôraznil⁽²⁾, že v Únii rovných nemôžu existovať spotrebiteľia druhej triedy a nemôže byť prípustné, „aby sa v niektorých častiach Európy občanom predávali potraviny nižšej kvality ako v iných krajinách, napriek tomu, že ich obal a označenie sú totožné“. V snahe obnoviť dôveru a vieru občanov v jednotný trh Komisia vynakladá úsilie vo viacerých oblastiach a ako na prvú sa rozhodla zamerať sa na oblasť potravín.

Toto úsilie je kombináciou dialógu so zainteresovanými stranami s praktickými krokmi na to, aby zodpovedné orgány mohli prijať konkrétne opatrenia. V nadväznosti na diskusiu v Európskej rade v marci 2017 Komisia predostrela túto otázku fóru na vysokej úrovni pre lepšie fungovanie potravinového dodávateľského reťazca, aby iniciovala dialóg medzi priemyslom, spotrebiteľmi a vnútroštátnymi orgánmi. V tomto dialógu sa bude v nadchádzajúcich mesiacoch pokračovať. Komisia okrem toho pripravuje konkrétne opatrenia na zabezpečenie spoľahlivých a porovnateľných dôkazov a začína oblasťou potravín. Ako krok smerom k porovnateľným a záväzným testom v celej EÚ vypracúva Spoločné výskumné centrum usmernenia pre spoločnú metodiku testovania. Je to nevyhnutné na posúdenie rozsahu tejto otázky a poskytnutie dôveryhodných údajov potrebných na prijatie opatrení.

⁽¹⁾ Znamená to tovar umiestňovaný na jednotný trh v jednotlivých členských štátoch EÚ pod tou istou značkou alebo ochrannou známkou, ale s odlišným obsahom, zložením alebo kvalitou.

⁽²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_SPEECH-17-3165_sk.htm

Ďalším krokom na podporu zrozumiteľnosti a transparentnosti by bolo zlepšenie informácií o presnom obsahu výrobku. V oblasti potravín Komisia v súčasnosti diskutuje so zástupcami podnikov, najmä výrobcami potravín a maloobchodníkmi s potravinami o tom, ako zabezpečiť úplnú transparentnosť zloženia výrobkov (presahujúcu súčasné právne záväzky). Jedna možnosť, ktorá sa práve skúma, je kódex správania, v ktorom by sa stanovili záväzné normy, aby sa zabránilo problémom dvojakej kvality. A napokon sa Komisia spolu s orgánmi pre vnútroštátnu ochranu spotrebiteľa a pre oblasť potravín zaoberá presadzovaním príslušných právnych predpisov EÚ.

Týmto oznámením sa prispieva k celkovej stratégii a napomáha sa praktickému uplatňovaniu existujúcich právnych predpisov. Pre riešenie otázky dvojakej kvality výrobkov je relevantných viacero právnych predpisov EÚ. Obzvlášť v prípade potravinových výrobkov, na ktoré je toto oznámenie zamerané, sú to tieto:

- „nariadenie o všeobecných zásadách potravinového práva“⁽¹⁾, ktorého cieľom je zabezpečiť, aby sa na trh EÚ umiestňovali len bezpečné potravinové výrobky a aby boli spotrebitelia presne informovaní a neboli uvádzaní do omylu, pokiaľ ide o zloženie a vlastnosti potravinových výrobkov ponúkaných na predaj,
- „nariadenie o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom“⁽²⁾, ktorým sa stanovujú pravidlá a požiadavky na označovanie vrátane povinného poskytovania úplného zoznamu zložiek, čím sa umožní spotrebiteľom, aby boli plne informovaní o zložení potravinových výrobkov⁽³⁾,
- „smernica o nekalých obchodných praktikách“⁽⁴⁾, ktorou sa zabezpečuje, aby spotrebitelia neboli uvádzaní do omylu ani vystavovaní agresívnemu marketingu a aby všetky tvrdenia obchodníkov v EÚ boli jednoznačné, presné a odôvodnené. Jej úlohou je, umožniť spotrebiteľovi robiť informované a zmysluplné rozhodnutia. Táto horizontálna smernica sa uplatňuje na mnohé obchodné praktiky, ktoré sú takisto regulované inými všeobecne platnými právnymi predpismi EÚ alebo právnymi predpismi EÚ pre konkrétne odvetvia, napríklad pre potraviny, hračky, kozmetiku, čistiace prostriedky a iné, ale len na tie aspekty, ktoré nie sú zahrnuté v právnych predpisoch platných pre príslušné odvetvie.

Úlohou členských štátov, a najmä vnútroštátnych orgánov pre spotrebiteľov a potraviny, je zabezpečiť dodržiavanie spotrebiteľského *acquis* EÚ a na vnútroštátnej úrovni presadzovať európske právne predpisy o bezpečnosti a označovaní potravín. Komisia je však odhodlaná vnútroštátnym orgánom pomáhať a poskytovať im potrebnú podporu a usmernenie. V tomto oznámení sa príslušný legislatívny rámec upresňuje s cieľom poskytnúť vnútroštátnym orgánom náležité nástroje a ukazovatele na zabezpečenie riadneho presadzovania právnych predpisov. Malo by sa to vnímať ako prvý krok iniciatívy Komisie na podporu vnútroštátnych orgánov na presadzovanie právnych predpisov v ich úsilí zamedziť nekalým praktikám. Môže sa ďalej aktualizovať na základe nových údajov vychádzajúcich zo spoločnej metodiky testovania a pre výrobky iné než potraviny.

1. Požiadavky na čestné informácie podľa nariadenia (EÚ) č. 1169/2011

V zmysle článku 8 nariadenia (ES) č. 178/2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, ktorého cieľom je predchádzať uvádzaniu spotrebiteľov do omylu, nariadením (EÚ) č. 1169/2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom (ďalej len „nariadenie o informáciách o potravinách“) sa zavádza komplexný právny rámec zameraný na zabezpečenie nielen vysokej úrovne ochrany zdravia spotrebiteľov a ich sociálnych a ekonomických záujmov, ale aj voľného pohybu bezpečných a zdravých potravín v rámci jednotného trhu EÚ.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 z 25. októbra 2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a ktorým sa zrušuje smernica Komisie 87/250/EHS, smernica Rady 90/496/EHS, smernica Komisie 1999/10/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES, smernice Komisie 2002/67/ES a 2008/5/ES a nariadenie Komisie (ES) č. 608/2004 (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 18).

⁽³⁾ Určité výrobky, napríklad čokoláda, ovocné šťavy a džem, podliehajú špecifickým požiadavkám na zloženie alebo spadajú do systémov kvality, na základe harmonizovaných právnych predpisov EÚ alebo vnútroštátnych právnych predpisov.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22).

Na tento účel sa v nariadení o informáciách o potravinách zavádza všeobecná zásada o tom, že informácie o potravinách nesmú uvádzať do omylu, a to najmä:

- ak ide o vlastnosti potraviny vrátane informácií o jej charaktere, identite, vlastnostiach, zložení, množstve, trvanlivosti, krajine pôvodu alebo mieste pôvodu, spôsobe výroby alebo produkcie a
- poukazovaním na prítomnosť konkrétnej potraviny alebo zložky na základe vzhľadu, opisu alebo zobrazení, hoci v skutočnosti prirodzene prítomná zložka alebo bežne používaná zložka v tejto potravine sa nahradila inou zložkou alebo inou prísadou.

Uvedené nariadenie takisto stanovuje zoznam povinných informácií, ktoré by sa vo všeobecnosti mali vždy pre všetky druhy potravín uvádzať: predovšetkým názov potraviny, zoznam zložiek, množstvo určitých zložiek alebo kategórií zložiek, informácie o alergénoch, výživové údaje atď. Informácie o potravinách musia byť presné, jasné a ľahko zrozumiteľné pre spotrebiteľa. Na tento účel sú v nariadení stanovené konkrétne požiadavky na prezentáciu povinných informácií vrátane minimálnej veľkosti písma.

Pri dosahovaní spoločného výkladu a napomáhaní pri uplatňovaní pravidiel nariadenia o informáciách o potravinách útvary Komisie intenzívne spolupracovali s príslušnými orgánmi členských štátov a v súčasnosti sa dokončujú posledné detaily oznámenia, ktoré má Komisia čoskoro prijať. Oznámením Komisie C(2017) 4864 final z 13. júla 2017 boli takisto vydané konkrétne usmernenia, pokiaľ ide o informácie o látkach alebo výrobkoch spôsobujúcich alergie alebo neznášanlivosť.

Pre príslušné orgány presadzovania právnych predpisov by preto kontrola dodržiavania nariadenia o informáciách o potravinách mala byť prvým krokom pri preskúmaní toho, či sa umiestňovanie potravinárskych výrobkov na trh uskutočňuje v súlade s právnymi predpismi.

2. Informačné postupy, pokiaľ ide o vlastnosti výrobkov, na ktoré sa vzťahuje smernica 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách

Interakcia s potravinovým právom, a najmä nariadením o informáciách o potravinách – zásada lex specialis a jej vplyv na presadzovanie právnych predpisov

Na základe zásady *lex specialis* zakotvenej v článku 3 ods. 4 smernice o nekalých obchodných praktikách v prípadoch rozporu alebo prekryvania medzi ustanoveniami smernice o nekalých obchodných praktikách a právnych predpisov Únie platných pre konkrétne odvetvia upravujúcich osobitné aspekty nekalých obchodných praktík, majú prednosť a na tieto osobitné aspekty sa použijú uvedené právne predpisy pre konkrétne odvetvie⁽¹⁾. Smernica o nekalých obchodných praktikách bude však aj naďalej relevantná na posudzovanie prípadných ďalších aspektov obchodných praktík, na ktoré sa nevzťahujú právne predpisy platné pre konkrétne odvetvie. Smernica o nekalých obchodných praktikách môže byť zvyčajne komplementárne použitá spolu s pravidlami EÚ platnými pre konkrétne odvetvia. Keďže v článku 11 smernice o nekalých obchodných praktikách sa od všetkých členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili vhodné a účinné prostriedky na boj proti nekalým obchodným praktikám, v tých členských štátoch, kde sú rôzne orgány zodpovedné za presadzovanie smernice o nekalých obchodných praktikách a príslušných pravidiel platných pre konkrétne odvetvia, príslušné orgány by mali úzko spolupracovať s cieľom zaistiť, aby výsledky ich jednotlivých preskúmaní toho istého obchodníka a/alebo obchodných praktík boli konzistentné⁽²⁾.

Je takisto dôležité zdôrazniť, že informácie vyžadované v právnych predpisoch EÚ platných pre konkrétne odvetvia v spojitosti s obchodnou komunikáciou vrátane reklamy a marketingu sa považujú za „podstatné“ v zmysle smernice o nekalých obchodných praktikách⁽³⁾. Za podstatné informácie sa označujú kľúčové informácie, ktoré sú prevádzkovatelia podnikov povinní poskytovať spotrebiteľom, ktorí takto môžu urobiť informované rozhodnutia o obchodných transakciách.⁽⁴⁾ Neposkytnutie takýchto podstatných informácií sa môže považovať za klamlivú obchodnú praktiku, ak toto vynechanie možno považovať za dôvod, v dôsledku ktorého urobí priemerný spotrebiteľ rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

⁽¹⁾ Ďalšie právne predpisy platné pre konkrétne odvetvia, pozri napríklad kapitolu IV nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1379/2013 z 11. decembra 2013 o spoločnej organizácii trhov s produktmi rybolovu a akvakultúry, ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 104/2000 (Ú. v. EÚ L 354, 28.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Pozri najmä s. 17 usmernení o vykonávaní/uplatňovaní smernice 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách (možno vyhľadať tu: http://ec.europa.eu/consumers/consumer_rights/unfair-trade/unfair-practices/index_en.htm).

⁽³⁾ Článok 7 ods. 5 smernice 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách a s. 17 – 19 usmernení o vykonávaní/uplatňovaní smernice 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách.

⁽⁴⁾ Článok 7 ods. 1 a článok 7 ods. 2 smernice 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách a s. 69 usmernení o vykonávaní/uplatňovaní smernice 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách.

Napríklad v nariadení o informáciách o potravinách sa vyžaduje, aby prevádzkovatelia podnikov poskytovali presné informácie o výrobkoch, ako je množstvo určitých zložiek alebo kategórií zložiek. Toto je „podstatná“ informácia v zmysle článku 7 ods. 5 smernice o nekalých obchodných praktikách. Vynechanie týchto informácií by sa po hodnotení jednotlivých prípadov mohlo považovať za natoľko zavádzajúce, že pravdepodobne ovplyvní rozhodnutia priemerného spotrebiteľa o obchodných transakciách.

Uplatňovanie smernice o nekalých obchodných praktikách na obchodné praktiky

Smernica o nekalých obchodných praktikách funguje ako záchranná sieť, ktorá zabezpečuje, že je možné zachovať vysokú spoločnú úroveň ochrany spotrebiteľa vo všetkých odvetviach, a dopĺňa iné právne predpisy EÚ a vyplňa medzery, ktoré sa v nich nachádzajú. Smernica o nekalých obchodných praktikách zakazuje akúkoľvek obchodnú praktiku, ak obsahuje nepravdivé informácie alebo akokoľvek uvádza do omylu, alebo je spôsobilá viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj keď sú tie informácie vecne správne, pokiaľ ide o hlavné znaky výrobku, v každom prípade spôsobí alebo pravdepodobne spôsobí, že priemerný spotrebiteľ sa rozhodne o obchodnej transakcii tak, ako by sa inak nerozhodol.

Zhodnotenie toho, či je obchodná praktika v rozpore so smernicou o nekalých obchodných praktikách vyžaduje, aby sa obchodné praktiky posudzovali od prípadu k prípadu.

Umiestňovanie výrobkov na trh v totožnom balení a pod tou istou značkou, ale s odlišným zložením a zmyslovým profilom by mohlo byť v rozpore s ustanoveniami smernice o nekalých obchodných praktikách, ak možno v jednotlivých prípadoch preukázať, že:

- spotrebiteľia majú oprávnené konkrétne očakávania od výrobku v porovnaní s „referenčným výrobkom“ a výrobok sa od týchto očakávaní výrazne odchyľuje,
- obchodník vynechá alebo neposkytne dostatočné informácie spotrebiteľom, ktorí si neuvedomia, že možno existuje rozdiel v porovnaní s ich očakávaniami,
- tieto neprimerané alebo nedostatočné informácie pravdepodobne narušia ekonomické správanie priemerných spotrebiteľov, napríklad tým, že sa rozhodnú kúpiť si tovar, ktorý by si inak nekúpili.

Na opis „referenčného výrobku“ by mohli byť užitočné tieto kritériá:

- i) výrobok je umiestňovaný na trh v niekoľkých členských štátoch v „totožnom balení a pod tou istou značkou“,
- ii) uvedený výrobok sa predáva vo väčšine týchto členských štátov s identickým zložením a
- iii) spotrebiteľovo vnímanie hlavných vlastností tohto výrobku zodpovedá zloženiu tohto výrobku tak, ako sa vo väčšine týchto členských štátov uvádza v reklame.

Spoločné výskumné centrum vďaka svojej prebiehajúcej práci poskytne ďalšie ukazovatele na zlepšenie porovnávacích testov potravín.

Na vykonanie takéhoto posúdenia od prípadu k prípadu by mohlo byť užitočné najprv preskúmať:

- hlavné vlastnosti výrobku, ktoré priemerný spotrebiteľ pravdepodobne berie do úvahy, keď sa rozhoduje o kúpe, a ktoré zohľadňuje pri svojom pozitívnom či negatívnom rozhodnutí o obchodnej transakcii ⁽¹⁾,
- či boli informácie o hlavných vlastnostiach konkrétneho výrobku vynechané alebo nejasné,
- či chýbajúce alebo nejasné informácie o hlavných vlastnostiach pravdepodobne zmenia spotrebiteľovo rozhodnutie o obchodnej transakcii.

Hlavné vlastnosti, ktoré spotrebiteľia zvažujú pri kúpe značkových výrobkov

Existencia jedného alebo niekoľkých značkových výrobkov vo všeobecnej ponuke určitej kategórie spracovaných potravinárskych výrobkov (napr. káva, čokoláda, čaje, nealkoholické nápoje atď.) ovplyvňuje väčšinu spotrebiteľov pri ich výbere. Rozhodnutie spotrebiteľa o obchodnej transakcii týkajúce sa značkového výrobku je do veľkej miery založené na jeho vnímaní, čo táto značka preňho predstavuje. Pokiaľ ide o potraviny, ide o subjektívny názor formovaný zmyslovou skúsenosťou každého spotrebiteľa, jeho stravovacími preferenciami a na základe takých faktorov, ako je vystavenie reklame značky a úsilie budovania imidžu.

Priemerný spotrebiteľ si možno značkový výrobok nekúpi, ak je presvedčený, že sa výrobok odchyľuje od jeho vnímania toho, aký by príslušný výrobok tejto značky mal byť.

⁽¹⁾ Tento test udáva, ktoré informácie možno považovať za podstatné alebo inými slovami významné pre spotrebiteľov.

Ťažkosti pri posudzovaní výskytu potenciálne klamlivých prvkov v prezentácii značkových výrobkov spočívajú v tom, že všeobecne známe „značkové“ vlastnosti daného výrobku určitej nie sú preložené do objektívneho, jasného opisu poskytovaného výrobcami. Tieto sú spotrebiteľom naznačované rôznymi nepriamymi prostriedkami komunikácie a/alebo všeobecnými tvrdeniami o tom, že je dobré byť verný značke alebo tomu, čo ju za tie roky urobilo úspešnou. Napríklad, vyjadrenia ako „pôvodný“, „jedinečný“, „recept zakladateľa“, „je jedno, kam pôjdete, všade si na tomto jedle/týchto nápojoch pochutíte“, sa na obaloch potravín objavujú často.

Štúdie o preukázaní vernosti značkám ukazujú, že značky fungujú v mysliach spotrebiteľov ako osvedčenie o kontrolovanej a konštantnej kvalite. Toto vysvetľuje, prečo niektorí priemerní spotrebiteľia možno očakávajú, že výrobky určitej značky majú ekvivalentnú, ak nie totožnú kvalitu⁽¹⁾, kdekoľvek a kedykoľvek si ich kúpia, a ak sa majitelia značiek rozhodnú zmeniť akýkoľvek dôležitý prvok zloženia ich výrobkov, budú ich o tom informovať.

Treba takisto pripomenúť, že v rámci jednotného trhu, kde si spotrebiteľia všeobecne uvedomujú, že toto je trh, kde nakupujú a kde je zabezpečený voľný obeh tovaru a rovnaký prístup k nemu, *a priori* neočakávajú, že výrobky tej istej značky, predávané v rôznych krajinách, budú odlišné.

Pre podnikateľské subjekty s potravinami a nápojmi však „konštantná kvalita“ neznamena nevyhnutne totožné výrobky v rozdielnych geografických oblastiach. Je naozaj bežné, že prevádzkovatelia potravinárskych podnikov prispôbujú svoje výrobky preferenciám miestnych spotrebiteľov a ďalším podmienkam. Najmä zmyslová optimalizácia sa vykonáva, aby vyhovovala stravovacím návykom, ktoré sa môžu v jednotlivých regiónoch značne líšiť. Vzhľadom na geografickú a/alebo sezónnu dostupnosť (alebo na špecifické regionálne požiadavky) môžu pri získavaní surovín okrem toho existovať aj objektívne rozdiely, ktoré majú vplyv na zloženie a/alebo chuť výrobkov a ktorým sa výrobcovia môžu preto len ťažko vyhnúť. Takisto sa môžu uviesť na trh nové recepty odzrkadľujúce technologický pokrok alebo stratégie výživovej reformulácie, čo nie je technicky ani ekonomicky možné realizovať súčasne na všetkých trhoch. A napokon, prevádzkovatelia potravinárskych podnikov môžu takisto prispôbiť zloženie výrobkov cenovej premenlivosti miestneho dopytu.

Možné nekalé praktiky pri umiestňovaní odlišných potravinových výrobkov na jednotnom trhu

Nedostatočné informácie o odlíšení výrobkov ponúkaných v rôznych členských štátoch pod tou istou značkou môžu ovplyvniť rozhodnutia spotrebiteľov o obchodných transakciách.

Po overení súladu s potravinovým právom EÚ, keď majú orgány presadzovania právnych predpisov konkrétne informácie, z ktorých usúdia po analýze jednotlivých prípadov, že praktiky odlišovania konkrétneho prevádzkovateľa potravinárskeho podniku môžu byť nekalými obchodnými praktikami, môžu zvážiť vykonanie kontroly trhu, ktorá bude zahŕňať porovnania rôznych oblastí a krajín. Takéto testy by sa mali vykonávať pomocou spoločného postupu testovania, na ktorom Komisia v súčasnosti pracuje. Výsledky tejto práce by mohli poskytnúť ďalšie údaje a odporúčania k predmetnej otázke.

Ak sa testami identifikujú potravinové výrobky, ktoré:

- majú zdanlivo rovnakú prezentáciu,
- sú uvádzané na trh pod tou istou značkou,
- ale výrazne sa líšia v zložení a/alebo zmyslovom profile.

Orgány presadzovania právnych predpisov musia zobrať do úvahy, na základe jednotlivých prípadov, potrebu podrobnejšieho preskúmania s cieľom posúdiť, či marketing príslušných výrobkov bol v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách, a to vrátane požiadavky, aby sa správali v súlade s odbornou starostlivosťou⁽²⁾ v zmysle jej

⁽¹⁾ V prípade niektorých kategórií značkových výrobkov, ako sú napríklad parfumy, luxusné výrobky, autá, ľudia hľadajú presne tieto výrobky a obávajú sa falzifikátov. Možno usudzovať, že podobné správanie môže existovať pre všetky druhy spotrebiteľských výrobkov.

⁽²⁾ Odborná starostlivosť znamená úroveň špeciálnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od prevádzkovateľa podniku pri jeho konaní voči spotrebiteľom, zodpovedajúcu čestným obchodným praktikám a/alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňujúcej sa v oblasti činnosti prevádzkovateľa podniku. Takisto to zahŕňa aj dodržiavanie kritérií kvality a kontroly, ktoré prevádzkovateľ podniku predkladá, ako sú osvedčenia o kvalite a iné osvedčenia.

Toto zahŕňa zásady, ktoré už boli zakotvené v právnych predpisoch členských štátov pred prijatím smernice o nekalých obchodných praktikách, ako je napríklad „čestná obchodná prax“, „dobrá viera“ a „dobrá trhová praktika“. Tieto zásady zdôrazňujú normatívne hodnoty, ktoré sa uplatňujú v osobitnej oblasti ekonomickej činnosti. Medzi takéto normatívne hodnoty by malo patriť dodržiavanie príslušných právnych predpisov platných pre konkrétne odvetvia a ich usmernení, ako sú opísané v časti 1.

článku 5 ods. 2 Pri predkladaní takéhoto posúdenia špecifických prípadov by sa mali zohľadniť dôvody na diferenciáciu výrobkov, ako aj nasledujúce aspekty, na základe konkrétnych skutočností a okolností každého prípadu a malo by sa vyhodnotiť, či môžu ovplyvniť správanie spotrebiteľov.

- Prezentácia výrobku alebo jeho reklama, ktoré by nabádali spotrebiteľov domnievať sa, že výrobok je totožný na celom jednotnom trhu, ako je napríklad zdôrazňovanie jeho jedinečnosti, jeho pôvodu prvotnej výroby, jeho pôvodnosti, tradičného jedinečného spôsobu výroby alebo receptúry, dodržiavania receptúry vytvorenej pred mnohými rokmi na konkrétnom mieste atď.
- Marketingové stratégie rôznych verzií výrobku, ktoré sú pre spotrebiteľov potenciálne zavádzajúce. Napríklad vo svojej distribučnej stratégii, prevádzkovateľ podniku, ktorý distribuuje výrobky rôznych kvalitatívnych úrovní na celom jednotnom trhu, predáva len nižšie kvalitatívne úrovne v určitých regiónoch/krajinách bez poskytnutia dostatočného množstva informácií, ktoré by spotrebiteľom umožňovali byť informovaní o tom, aká kvalitatívna úroveň je dostupná na ich miestnom trhu.
- Chýbajúce alebo nedostatočné informácie pre spotrebiteľov (prostredníctvom akýchkoľvek komunikačných prostriedkov) o tom, že sa prvky zloženia výrobku zásadne zmenili v porovnaní s minulosťou (napr. použitie novej receptúry) – s tým, že sa berú do úvahy zmeny zloženia ako takého v kontexte politik členských štátov o nutričnej reformulácii, ako aj v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti.

Zatiaľ čo sa posúdenie toho, čo sú „zásadné“ rozdiely, môže zmeniť na základe skutočností a okolností každého prípadu, za zásadný rozdiel v hlavných vlastnostiach výrobku možno všeobecne považovať tieto situácie: i) jedna alebo viacero kľúčových zložiek alebo ich percentuálne zastúpenie vo výrobku sa zásadne líši od porovnávaného „referenčného výrobku“; ii) táto variácia môže potenciálne zmeniť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa, ktorý by urobil iné rozhodnutie o kúpe, keby si bol vedomý tohto rozdielu.

Praktické aspekty

Orgány presadzovania právnych predpisov a smernice o nekalých obchodných praktikách by mali úzko spolupracovať pri týchto preskúmaniach s cieľom zaistiť, aby výsledky ich jednotlivých preskúmaní toho istého prevádzkovateľa podniku a/alebo obchodných praktík, boli konzistentné. Konkrétne:

- Pre jednotlivé potravinové výrobky, by sa mala vykonať predbežná kontrola všetkých požiadaviek stanovených v rámci nariadenia o informáciách o potravinách.
- Pre potravinové výrobky, na ktoré sa uplatňujú normy o ich zložení, by sa mal skontrolovať aj súlad s právnymi požiadavkami príslušných nariadení⁽¹⁾.
- Ak akékoľvek z požadovaných informácií v zmysle uvedeného nariadenia chýbajú alebo je ich prezentácia zavádzajúca, orgány by mali prijať nevyhnutné opatrenia na presadzovanie.
- Podľa smernice o nekalých obchodných praktikách sa môže uskutočniť preskúmanie ďalších potenciálne nekalých obchodných praktík.

Cezhraničná spolupráca

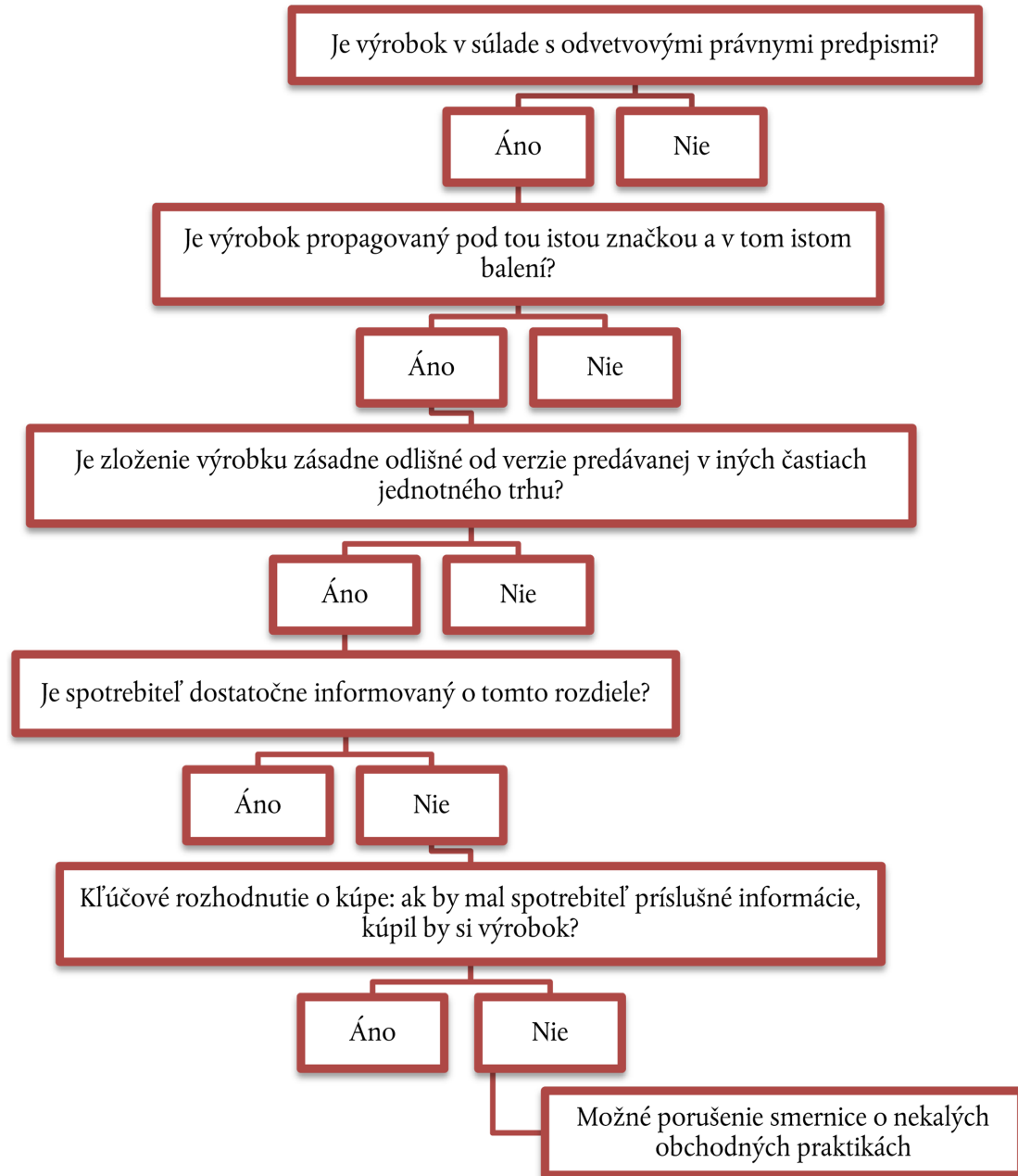
Keďže sa táto otázka týka postupov prevádzkovateľov podnikov na celom jednotnom trhu a má cezhraničný rozmer, príslušné orgány by sa mali snažiť vykonávať uvedené preskúmanie koordinovane podľa nariadenia o spolupráci v oblasti ochrany spotrebiteľa č. 2006/2004 (ďalej len „nariadenie CPC“) ⁽²⁾. V nariadení CPC sú stanovené jasné záväzky o vzájomnej pomoci medzi príslušnými orgánmi, aby sa zabezpečilo, že orgány členského štátu, kde má obchodník sídlo, prijmu potrebné opatrenia na zastavenie porušení, ktoré sa dotýkajú iných spotrebiteľov v iných jurisdikciách Únie. V nariadení sa pre orgány v celej EÚ takisto uvádza povinnosť navzájom sa na možné porušenia upozorňovať a vymieňať si o nich informácie. V prípade zavádzajúcich informácií o vlastnostiach potravinového výrobku by orgány v oblasti ochrany spotrebiteľa krajiny, v ktorej môže byť spotrebiteľom spôsobená škoda, mali v plnej miere využívať nástroje poskytované nariadením CPC a požiadať o pomoc zodpovedajúci orgán/orgány druhého štátu, v ktorom má

⁽¹⁾ Takto je tomu napríklad v prípade konzervovaného tuniaka, ktorého zloženie je štandardizované nariadením Rady (EHS) č. 1536/92 z 9. júna 1992 ustanovujúcim spoločné trhové normy pre konzervované tuniaky a malé makrely (Ú. v. ES L 163, 17.6.1992, s.1) a nariadením Rady (EHS) č. 2136/89 z 21. júna 1989 ustanovujúcim spoločné trhové normy pre konzervované sardinky (Ú. v. ES L 212, 22.7.1989, s. 79).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 z 27. októbra 2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa („nariadenie o spolupráci v oblasti ochrany spotrebiteľa“) (Ú. v. EÚ L 364, 9.12.2004, s.1).

obchodník sídlo. Nové nariadenie CPC, ktoré bude uplatniteľné v EÚ počnúc od konca roku 2019, vzhľadom na uvedené posilňuje spoluprácu a mechanizmy dohľadu nad súčasným systémom a umožňuje rýchlejšiu a účinnejšiu výmenu informácií a upozornení o porušeníach v celej EÚ. Komisia môže túto prácu podporiť a prideliť finančné prostriedky v rámci programu na ochranu spotrebiteľa.

Posúdenie potenciálne nekalých obchodných praktík v prípade značkových potravinových výrobkov – diagram:

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ
ÚNIE

EURÓPSKA KOMISIA

Výmenný kurz eura ⁽¹⁾

28. septembra 2017

(2017/C 327/02)

1 euro =

Mena			Výmenný kurz		
USD	Americký dolár	1,1778	CAD	Kanadský dolár	1,4684
JPY	Japonský jen	132,56	HKD	Hongkongský dolár	9,1977
DKK	Dánska koruna	7,4402	NZD	Novozélandský dolár	1,6363
GBP	Britská libra	0,87635	SGD	Singapurský dolár	1,6010
SEK	Švédská koruna	9,5800	KRW	Juhokórejský won	1 350,15
CHF	Švajčiarsky frank	1,1460	ZAR	Juhoafrický rand	15,9189
ISK	Islandská koruna		CNY	Čínsky juan	7,8436
NOK	Nórska koruna	9,3575	HRK	Chorvátska kuna	7,4975
BGN	Bulharský lev	1,9558	IDR	Indonézska rupia	15 892,06
CZK	Česká koruna	26,041	MYR	Malajzijský ringgit	4,9839
HUF	Maďarský forint	311,06	PHP	Filipínske peso	59,998
PLN	Poľský zlotý	4,3122	RUB	Ruský rubel	68,3855
RON	Rumunský lei	4,6003	THB	Thajský baht	39,327
TRY	Turecká líra	4,1994	BRL	Brazílsky real	3,7484
AUD	Austrálsky dolár	1,5054	MXN	Mexické peso	21,3956
			INR	Indická rupia	77,1150

⁽¹⁾ Zdroj: referenčný výmenný kurz publikovaný ECB.

Nová národná strana obehových euromincí

(2017/C 327/03)

Národná strana novej obehovej pamätnej mince v hodnote 2 EUR vydanej Fínskom

Obehové euromince majú v celej eurozóne postavenie zákonného platidla. Komisia zverejňuje opis vzorov všetkých nových euromincí s cieľom informovať každého, kto prichádza s mincami do kontaktu v rámci svojej pracovnej činnosti, ako aj širokú verejnosť⁽¹⁾. V súlade so závermi Rady z 10. februára 2009⁽²⁾ môžu členské štáty eurozóny a krajiny, ktoré s Európskou úniou uzavreli menovú dohodu ustanovujúcu vydávanie obehových euromincí, vydať do obehu pamätné euromince za určitých podmienok, predovšetkým musia mať len nominálnu hodnotu 2 EUR. Tieto mince majú rovnaké technické parametre ako ostatné mince v hodnote 2 EUR, na národnej strane je však vyobrazený pamätný motív, ktorý má veľkú symbolickú hodnotu z národného alebo európskeho hľadiska.

Vydávajúca krajina: Fínsko

Motív: Fínska príroda

Vecný opis vzoru: Na vnútornej strane mince je motív, ktorý tvorí kartografická podoba Mesiaca, ako ho vidieť z ostrova Harmaja, Fínsko. V hornej časti Mesiaca je vrana, ktorá sedí na konári. Rok vydania „2017“ je umiestnený dolu v strede. Vľavo v strede sa nachádza označenie vydávajúcej krajiny „FI“. Vpravo v strede sa nachádza značka mincovne.

Vo vonkajšom prstenci mince je vyobrazených dvanásť hviezd vlajky Európskej únie.

Náklad: 500 000 mincí

Dátum vydania: október 2017

⁽¹⁾ Pozri Ú. v. ES C 373, 28.12.2001, s. 1 o národných stranách všetkých mincí, ktoré boli vydané v roku 2002.

⁽²⁾ Pozri závery Rady pre hospodárske a finančné záležitosti z 10. februára 2009 a odporúčanie Komisie z 19. decembra 2008 o spoločných usmerneniach pre národné strany a vydávanie euromincí určených do obehu (Ú. v. EÚ L 9, 14.1.2009, s. 52).

Nová národná strana obehových euromincí

(2017/C 327/04)

Národná strana novej obehovej pamätnej mince v hodnote 2 EUR vydanéj Cypru

Obehové euromince majú v celej eurozóne postavenie zákonného platidla. Komisia zverejňuje opis vzorov všetkých nových euromincí s cieľom informovať každého, kto prichádza s mincami do kontaktu v rámci svojej pracovnej činnosti, ako aj širokú verejnosť ⁽¹⁾. V súlade so závermi Rady z 10. februára 2009 ⁽²⁾ môžu členské štáty eurozóny a krajiny, ktoré s Európskou úniou uzavreli menovú dohodu ustanovujúcu vydávanie obehových euromincí, vydať do obehu pamätné euromince za určitých podmienok, predovšetkým musia mať len nominálnu hodnotu 2 EUR. Tieto mince majú rovnaké technické parametre ako ostatné mince v hodnote 2 EUR, na národnej strane je však vyobrazený pamätný motív, ktorý má veľkú symbolickú hodnotu z národného alebo európskeho hľadiska.

Vydávajúca krajina: Cyprus

Motív: Pafos 2017 – Európske hlavné mesto kultúry

Vecný opis vzoru: Na minci je zobrazený „staroveký Odeon v Pafose“, malý amfiteáter z druhého storočia nášho letopočtu. V súčasnosti sa v ňom v lete usporadúvajú hudobno-divadelné predstavenia a budú sa tam konať mnohé podujatia v rámci programu „Pafos 2017 – Európske hlavné mesto kultúry“. Na vnútornej časti národnej strany mince je uvedený názov vydávajúcej krajiny „ΚΥΠΡΟΣ ΚΙΒΡΙΣ“ a výraz „Πάφος 2017 – Πολιτιστική πρωτεύουσα Ευρώπης“ (t. j. Pafos 2017 – Európske hlavné mesto kultúry).

Vo vonkajšom prstenci mince je vyobrazených dvanásť hviezd vlajky Európskej únie.

Náklad: 430 000 mincí

Dátum vydania: Štvrtý štvrtrok 2017

⁽¹⁾ Pozri Ú. v. ES C 373, 28.12.2001, s. 1 o národných stranách všetkých mincí, ktoré boli vydané v roku 2002.

⁽²⁾ Pozri závery Rady pre hospodárske a finančné záležitosti z 10. februára 2009 a odporúčanie Komisie z 19. decembra 2008 o spoločných usmerneniach pre národné strany a vydávanie euromincí určených do obehu (Ú. v. EÚ L 9, 14.1.2009, s. 52).

V

(Oznamy)

KONANIA TÝKAJÚCE SA VYKONÁVANIA POLITIKY HOSPODÁRSKEJ SÚŤAŽE

EURÓPSKA KOMISIA

Predbežné oznámenie o koncentrácii**(Vec M.8623 – Borealis/OTPP/SSE/Maple)****Vec, ktorá môže byť posúdená v rámci zjednodušeného postupu****(Text s významom pre EHP)**

(2017/C 327/05)

1. Komisii bolo 18. septembra 2017 podľa článku 4 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾ doručené oznámenie o zamýšľanej koncentrácii.

Toto oznámenie sa týka týchto podnikov:

- Borealis Smart Holdings B.V. (Holandsko) patriaci podniku Borealis European Holdings B.V. A a pod kontrolou podniku Omers Administration Corporation (Kanada),
- Ontario Limited (Kanada) patriaci podniku Ontario Teachers' Pension Plan Board (Kanada),
- SSE Maple Limited (Spojené kráľovstvo) patriaci podniku SSE plc (Spojené kráľovstvo),
- Maple TopCo Limited (Spojené kráľovstvo).

SSE Plc („SSE“), Ontario Teachers' Pension Plan Board („OTPP“) a Borealis European Holdings B.V. („Borealis“) získavajú v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) a článku 3 ods. 4 nariadenia o fúziách spoločnú kontrolu nad podnikom Maple Topco Limited („Maple“).

Koncentrácia sa uskutočňuje prostredníctvom zmluvy o riadení alebo akýmikoľvek inými prostriedkami.

2. Predmet činnosti dotknutých podnikov:

- Borealis je správcom podniku Omers Administration Corporation („Omers“). Omers je správcom dôchodkového plánu Ontario Municipal Employees Retirement System Primary Pension Plan,
- SSE je energetická spoločnosť pôsobiaca v Spojenom kráľovstve a Írsku,
- OTPP je správcom najväčšieho kanadského dôchodkového plánu pre jednotlivé povolania,
- Maple pôsobí v oblasti poskytovania meračov pre dodávateľov energie v Spojenom kráľovstve.

3. Na základe predbežného posúdenia a bez toho, aby bolo dotknuté konečné rozhodnutie v tejto veci, sa Komisia domnieva, že oznámená transakcia by mohla patriť do rozsahu pôsobnosti nariadenia o fúziách.

V súlade s oznámením Komisie o zjednodušenom postupe pri riešení niektorých koncentrácií podľa nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 ⁽²⁾ je potrebné uviesť, že túto vec je možné posudzovať v súlade s postupom stanoveným v oznámení.

4. Komisia vyzýva zainteresované tretie strany, aby jej predložili prípadné pripomienky k zamýšľanej koncentrácii.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2004, s. 1 („nariadenie o fúziách“).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 366, 14.12.2013, s. 5.

Pripomienky musia byť Komisii doručené najneskôr do 10 dní od dátumu uverejnenia tohto oznámenia. Vždy je nutné uviesť toto referenčné číslo:

M.8623 – Borealis/OTPP/SSE/Maple

Pripomienky možno Komisii zaslať e-mailom, faxom alebo poštou. Použite tieto kontaktné údaje:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Poštová adresa:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

